



2016. augusztus
VI. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

OPERETT GÁLA MOZSGÓN

Már megszokhattuk, ha július, akkor kakasfesztivál. Ha augusztus... akkor kápolnakoncert. Tavaly elkezdtünk egy új programot, melyből hagyományt kívánunk teremteni.

Augusztus utolsó hétvégéjén ismét várjuk szeretettel a mozsóiakat és nem moszsóiakat egy újabb rendezvényre. Ezúttal is könnyed kikapcsolódásra csábítjuk a nagyérdeműt, az előadás sokrétűségét bizonyítja, hogy lesz operett, musical, filmzene és tánc. Az est hangulatát a Pódium Színház művészei biztosítják. Az önfeledt szórakozást a Biedermann-kastélykert csodálatos környezete tovább fokozza.

Kedves Mozsóiak! Tiszteljenek meg jelenlétükkel bennünket, hiszen nem sok falu, megkockáztatom város, dicsekedhet ilyen sok és színvonalas rendezvénnyel. *(A rendezvény ingyenes, eső esetén elmarad.)*

Puskásné Horváth Éva
kulturális szervező

MOZSGÓ - BIEDERMANN KASTÉLYKERT

"Álom, mit nem láttak még"
OPERETT GÁLA - 2 RÉSZBEN

Fellépők:
BEDNAI NATÁLIA
ÚJHELYI ANDREA
SÁRKÁNY KRISZTIÁN
ZSIGA LÁSZLÓ



PÓDIUM
SZÍNHÁZ



Elérhetőség:
+36(20) 329 0590 www.mozsgo.hu

A rendezvény ingyenes!
ESŐ ESETÉN AZ ELŐADÁS ELMARAD!

SANYIKA, AZ ORRSZARVÚ MOZSGÓN

A kakasfesztivál idején egy különleges szobrot, egy orrszarvút helyeztünk el Mozsgón, előtte olvasható:

Sanyika

Szőke Gábor Miklós szobrászművész orrszarvú szobra, mely 2013 november végén készült a Millenáris Parkban megrendezett Art Market Nemzetközi Kortárs Képzőművészeti Vásárra. A rendezvény ideje alatt a parkban állt, innen a Fővárosi Állat- és Növénykertbe került. A művész 2014 novemberében ajándékozta alkotását barátságuk jeléül Bartha Sándornak, azóta találkozhatunk vele Mozsgón.



Fotó: Varga Máté

Az alkotóról, Szőke Gábor Miklósról néhány gondolat: 2010-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. Fiatal kora ellenére kiemelkedő művészeti tevékenységet végez. Már az egyetemi évek alatt számos hazai és nemzetközi elismerésben részesült. Fél évig Milánóban is tanult, az ottani tanárai különleges, külön egyéniségnek ismerték meg, így nyilatkoztak róla: „Egyesek zseniként vagy rocksztárként tisztelik őt, és vannak emberek, akik történetesen félnek tőle. Egy dolog azonban biztos, hogy a fiatal művész komoly hatással lesz a hazai és a nemzetközi művészeti világra. Művei megtalálhatóak Budapesten, Moszkvában, Washingtonban, Bécsben, Milánóban, Rómában, Prágában, hogy csak a legjelentősebbeket említsük.

Bartha Sándort kérdeztem az alkotóról, a művésszel való baráti viszonyukról:

– Szőke Gábor Miklóst a fiam révén ismertem meg, Tamás fiam az Iparművészeti Egyetemen, Gábor pedig a Képzőművészeti Egyetemen végzett a 2010. évben. Az eltelt évek során szoros barátság alakult ki köztük. Az egyetemi évek alatt Gábor sok időt töltött családjával, megismertem ötleteit, elképzeléseit. Pályája indulásakor, faipari tapasztalataim révén, segítetttem neki a megfelelő faalapanyagok kiválasztásában, a beszerzésben.

– Ezt a technikát ő találta ki, talán ettől olyan egyedi és különleges, hogy más nem alkalmazza. Első alkotásait kizárólag fából és műanyagból (pl. PET palack) készítette, elsősorban léceket, deszkákat használt az általa megálmodott állatok megformálására. Az évek során művészete egyre kifinomultabb, összetettebb

lett, a formák nagysága nőtt. A nagyobb méret és a szobrok tartóssága miatt manapság fémből készíti szobrait. Egy 8-10 méter magas, 15-20 m hosszú szobor esetében már komoly statikusi tervezői munkára is szükség van, az őt körülvevő mérnöki gárda létszáma nagy.

– Rengeteg megrendelése van, a világ számos országából keresik. Egy-egy szobor elkészítése sok időt vesz igénybe a tervezéstől a megvalósításig minden munkafolyamatot ő irányít. Munkájának elismertségét műveinek értéke is jelzi, hiszen egy-egy szobor több száz millió forintot is ér.

– Mint már említettem egyre több megrendelést kap, nemzetközileg is egyre ismertebb. Ennek ellenére jóleső érzéssel tölt el, hogy barátságunk megmaradt, ugyanolyan közvetlen tudott maradni, mint ahogyan megismertem őt. Mindig szerettem volna egy szobrot tőle, megtiszteltetésnek vettem, hogy két évvel ezelőtt hozzám került az orrszarvú, melyet ő nevezett el Sanyikának. Örülök, hogy Mozsgón olyan helyen került, ahol sokan láthatják.

– Úgy tudom, Mozsgó község egy kakasos szobrot kíván készíttetni. Örömmel mondhatom, hogy a művész úr vállalja a megbízatást, melynek megvalósításában szívesen közreműködök.



Fotó: Szőke Gábor Miklós facebook oldala
A csoport jobb szélén a művész látható.

A világ legnagyobb lószobra Szlovákiában, a somorjai Hipo Aréna bejárata előtt található. A szobor 8,5 méter magas, 14 méter hosszú, 20 tonna. Az alkotás méretében meghaladja a világ legnagyobb lószobrának készült művét, Leonardo Da Vinci Kolosszus-szobrát.

További információ a művészlől:
<http://www.gabormiklosszoke.com>

Puskás Éva



2016. ELSŐ FÉLÉV ÉRTÉKELÉSE

Mozsgón még mindig a legtöbb embert foglalkoztató ágazatunk a mezőgazdaság. Az eddigi évek során fejlesztéseket hajtottunk végre, mostanra már látjuk a befektetett munkánk gyümölcsét, illetve zöldségét.



Két fóliasátrunkban, még tavasszal, nagy sikerrel adtuk el a különböző palántáinkat. Volt többféle paradicsom és paprika, zeller, káposzta, karalábé, voltak virágpalántáink is, bársonyvirág, tátika, vasrózsa, aminek egy részét eladtuk, de a nagyobb részét faluszépítő brigádunk kiültette Mozsgó különböző pontjaira, hogy szép és színes legyen környezetünk.



Mostanra mindkét fóliasátrunkban érnek a zöldségek, sőt akad olyan, ami már terem. A paprikák nagyon szépen nőnek, paradicsomaink pedig pirulnak. Tavasszal elláttuk az iskolát salátával, újhagymával és spenóttal, amit a menzán elfogyaszthattak a gyerekek. Miután az iskola konyhát bőségesen ellátjuk, a megmaradt friss zöldségek eladásra kerülnek. Július hónapban nagy számban adtuk el spárgatököt, ami

nem fogyott el, azt megették a vágópontnál lévő sertéseink.



Eladásra került még a zöldbab és az uborka. Uborkából voltak jól megtermettek is, ezeket salátauborkaként adtuk el, illetve volt az apróbb savanyúságba eltenni valók. Nagyobb keletje az eltenni való uborkának volt, de a salátának valót is szép számmal vitték. A fent felsoroltak még csak a jelenleg beérett zöldségeink. Ezeken kívül a bérelt kertekben van még sütőtök, szárazbab, hagyma, cékla, sárgarépa, petrezselyem, káposzta, zeller, borsó, burgonya, retek, csemegekukorica, karalábé.

A zöldségek termelésének elsődleges célja az iskolai konyha ellátása, de természetesen a falu lakosságának is lehetőséget adunk a vásárlásra, hogy frissen szedett, helyileg termelt zöldségeket fogyaszthasson.

Zöldségnövényeink mellett, gabona- illetve gyógynövény termesztéssel is foglalkoztunk ebben a félévben is.



Szántóföldön termesztett zöldségeink is szépen gyarapodnak. Legnagyobb területen őszi búzát termesztünk, ez közel 10 hektárban értendő. Termesztünk még 4 hektáron napraforgót, fél hektáron pedig zsálya és kakukkfű volt, 5 hektáron pedig kaszáló van. A megtermelt gabona nagy részét a vágópontnál tartott hízóinkkal feleltetjük.

A sertések száma változik, hiszen folyamatosan vannak ellések, illetve a vágóponton is dolgoznak gőzerővel.

A vágópont is jól működik, nagy számú vágásnak köszönhetően folyamatosan van munkájuk az ott dolgozóknak. Félsertések vásárlására továbbra is van lehetőség, amit az önkormányzat saját hűtőautójával szállít ki a vevőknek.

A vágópont mellett épül jelenleg a gépállomás, itt lesz a lakatosműhely és a gépszín. A traktorjaink és a különböző munkagépeink állomáshelye itt lesz.



Jelenleg két nagy traktorral rendelkezik az önkormányzat, amelyet a faluban többször láthatnak elhagadni az itt élők, egy 82-es MTZ-t és egy Belarus 820-as márkájú traktort. Ezek mellé a traktorok mellé pár hónapja vásároltunk egy nagy pótkocsit. Így már kettő pótkocsival könnyebben és gyorsabban haladnak az olyan munkálatok, mint a fahordás, aratás, a learatott gabona elszállítása.



A mozsói önkormányzat ebben az időszakban vásárolt egy Sipma márkájú, lengyel bálázó gépet, amivel a saját szénánkat báláztuk fel, illetve aki igényelte, bérbe is elmentünk dolgozni.

Léüzemünkben is folyamatosan dolgozunk. Tartósítással és elrakással foglalkoznak a hölgyek, de a munka jelentős része még csak ezután fog jönni, hiszen lassan beérnek a gyümölcsök, és megkezdődhet a gyümölcslé préselés.



Mézkonyhánkban 50 l akácmézet pörgettünk.



Kakasfesztivál előtti napokban készült el a rendezvényterem épületének felújításai is. Új nyílászárók kerültek a helyükre, és megtörtént a külső és belső festés.



Az óvoda épülete is új nyílászárót kapott. Az iskolai konyhánkat is idén nyáron újítjuk fel. A szociális bérlakásokon is nyílászáró csere volt.



A kultúrház mellett már elkészült a kiskonyha, a berendezésre pályázatot adtunk be. Várhatóan november hónapban már túrázó vendégeinknek, vagy különböző rendezvények alkalmával használatba lehet venni.

A művelődési ház udvara is teljesen körbe lett kerítve. A tavalyi évben elkészült nagykapu után most egy betonfallal körbevett kiskapu készült el.



Július hónapban már kiszállításra került az iskola számára 70 m³ tűzifa. Tervezzük, hogy a későbbiekben tűzifa vásárlásra is adunk lehetőséget a mozsgói lakosok számára.



A szociális otthon parkjában található kápolna, mint arról már korábban beszámoltunk, az önkormányzat tulajdonába került. A takarítási folyamatok befejeződtek, a törmelékett elszállították. Célunk hogy a régi, eredeti pompáját a tőlük telhető legnagyobb mértékben visszaállítsuk.



A kakasfesztivál előkészítésében, lebonyolításában is nagy szerep hárult dolgozóinkra.



Természetesen csak a legfontosabb munkaterületeket emeltük ki. Köszönet az önkormányzat dolgozóinak a munkájukért.

Tormási Viktória

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

ANYAKÖNYVI HÍREK – ESKÜVŐ



2016. július 23. napján Mozsgó községben házasságot kötött Lendvai Evelyn és Ignéczi Csaba, mindketten mozsgói lakosok.

2016. augusztus 6. napján Almáskeresztúr községben házasságot kötött Steiger Vivien almáskeresztúri és Kovács Richárd mozsgói lakosok.

Gratulálunk!

KÖSZÖNTÉS

Tisztelettel és szeretettel köszöntjük, azon 70 év feletti Mozsgói Lakosokat, akik augusztus hónapban ünneplik születésnapjukat!

Ágoston István Alsóhegy
Kocsis István Árpád u.
Szabó István Árpád u.
Papp István Batthyány u.
Halas Gyuláné Mátyás k. u.
Hegedüs Józsefné Mátyás k. u.
Horváth Józsefné Zrínyi u.
Tormási Ferencné Petőfi u.
Vida János Mátyás k. u.
Hegedüs József Mátyás kir. u.



ELKÉSZÜLT A KAMERARENDSZER

Az önkormányzat mindig is fontosnak tartotta a település biztonságának megőrzését, kamerarendszer kiépítését. Örömmel tájékoztatjuk a község lakosságát, hogy 2016. augusztus hónapban elkészült a rendszer kiépítése.

Hét kamerát helyeztek ki a településen, a faüzemnél, vágópontnál, iskolánál, rendezvényteremnél, az Almáskeresztúrra és a Jedinkára vezető útnál. A községbe vezető utak minden oldalról be vannak kamerázva, így a ki- és bemenő forgalmat, és a főbb intézményeket figyelni tudjuk.

A vezérlőközpont a temető melletti telephelyen található, melyet az éjjeli őrök folyamatosan figyelemmel kísérnek. Az egész rendszer digitalizált, a felvételeket tárolják. Bejelentés esetén a rendőrség hivatalosan megnézheti és felhasználhatja a képanyagot.



Kovács Zsolt
polgármester

Szabó Norberttel beszélgettem, aki Mozsgóról indult művészi útjára



Az általános iskola végéig Mozsgón éltem – nagyon szerettem és nagyon szeretek itt lenni, a természet közelsége tetszik. Mindig szerettem rajzolni, a bátyám is – sokat rajzoltunk otthon is, az iskolában is. 7.- 8. osztályban jött a nagy kérdés, hogy mi le-

gyen tovább. Két lehetőséget tudtam elképzelni: a művészeti irányt és a tanári pályát, ezen belül a történelem érdekelt. Végül a művészet mellett döntöttem. Pécssett, a Művészeti Szakközépiskolában nyílt napot rendeztek, ahová el lehetett menni, meg lehetett nézni mit csinálnak ott a diákok. Teljesen más világ volt – mint egy álom... Külön szaktantárgyakat gyakoroltak és az iskolában régebben elkészült munkák kint voltak a tantermek falain, a folyosókon. Elképesztő minőségű munkák voltak! Nagyon pozitívan hatottak rám – inspirált, hogy itt ezt meg lehet tanulni... nagy lökés volt.

Eljött a felvételi ideje, egy több napos, izgalmas procedura – különlegesnek éreztem, kalandos volt több napig rajzolni. Vártuk a visszajelzést, nem számítottam rá, hogy felvesznek. Felvettek. A pontjaim alapján bejuthattam volna gimnáziumba, ez pedig szakközépiskola volt, mégis ez mellett döntöttem szüleim támogatásával.

Kollégiumba kerültem Pécsre – kitágult a világ. Szerettem Mozsgón élni, de a város olyan dolgokat nyújtott, amit egy falu nem tud. A művészetiben grafika szakot választottam. Gellér Brúnó István grafikus volt a tanárom, ő határozta meg az ott töltött éveket. Azóta is többször találkozunk a volt osztálytársakkal, de még mindig előkerül valami plusz élmény, amit rajta keresztül kaptunk.

Az iskolában volt rajz és festészet oktatás, grafika, fotózás, mint grafikai technika, sokszorosító grafikai technikák. A fotólaborban nem hétköznapi eszközöket használhattunk. Azóta is próbálom gyakorolni a fényképezést, de kevés rá az időm. Vettem modern gépeket, próbálom fejleszteni az eszköztáram. Fekete-fehér fotókkal foglalkozom, mert azt lehet ott-hon kidolgozni és a megfogalmazása számomra lényegretörőbb. Nyilván a színes a színhatások miatt jó, ha arra van szükség.

Nagyon sok szakmai óránk volt, ezek voltak a hangsúlyosabbak a közismereti tárgyakkal szemben. Nehéz feladat volt mindkét fronton helytállni. Érettségi után az iparművészeti vagy képzőművészeti oktatás merült fel lehetőségként, ám mindkettőre nehéz volt bekerülni. Egy-két osztálytársunk volt, akinek elsőre sikerült. Több próbálkozás után sem jutottam be – volt, hogy 1 ponton múlt... Egy idő után abbahagytam a felvételizést. Érettségi után a mozsgói Általános Iskolába kerültem, mint képesítés nélküli segítő, de hamarosan katonai szolgálatra köteleztek – nem volt olyan rossz, de nem működött jól. Aki egy országban él, annak vannak kötelezettségei – megtanultam kompromisszumokat kötni az életben.

Jelentkeztem a Szombathelyi Tanárképző Főiskola történelem-rajz szakára. Időközben a történelem lekopott, rajz szakon diplomáztam. Többen kifogásolták, hogy miért nem Pécsre mentem, de úgy éreztem új közegre van szükségem. Utóbb láttam rá, hogy másfajta szellemi közeg van a két városban és a művészeti irányzat is más volt. Míg Pécsen az absztrakt vonal, Szombathelyen a valósághű ábrázolás volt jellemzőbb – ez utóbbi közelebb áll hozzám.

Nem bántam meg Szombathelyet – többekkel azóta is tartom a kapcsolatot – a fotózásban ez is sokat lendített. Egy budapesti, de Szombathelyen fotószakon végzett barátom sokat segített technikailag a képszerkesztés elsajátításában.

Másodéven el kellett döntenem, hogy akarok-e a rajz szak mellett a történelemben is energiát fektetni. Tudtam, hogy kutató nem akarok lenni, inkább a „Mindent vagy semmit” elv alapján maradtam csak a rajzon.

Diploma után jöttek a szürke hétköznapiak. Kétújfaluban kezdtem tanítani – elsősorban napközisként, ha kellett helyettesítettem. A plusz munkákat mi, fiatalok kaptuk. Tudtam, hogy ezt hosszú távon nem akarom csinálni, de nem bánom, mert fontos tapasztalatokat, segítő kapcsolatokat adott.

Az lett a tervem, hogy jelentkezek az ELTE történelem szakára. Az ingyenes lehetőségre nem vettek fel, de a fizetésre igen, ami elég sokba került. Gondoltam, kifizetem ez első félévet, úgyhogy otthagytam a pedagógusi állást. Ekkor egy művészeti ismerősöm Budapestre hívott, hogy segítsék be egy-két munkába – kirakatrendezéssel foglalkozott akkor. Meggondoltam magam, nem akartam azt a sok pénzt iskolára költeni, nem kezdtem el a történelem szakot, hanem dolgozni kezdtem, és ismerkedtem a fővárosi élettel, lehetőségekkel. Közben egy iparművészeti ismerősömmel találkoztam össze, általa is jöttek kisebb munkák. A Szombathelyről ismert barátom forszírozta, hogy legyen fix állásom –

az Újpesti Általános Iskolában vállaltam munkát pedagógusként. Sok problémás gyerekkel találkoztam itt, ami ellehetetlenített pedagógiailag, de megbizonyosodtam arról, hogy nem szabad többé ezt csinálnom. Egy év múlva eljöttem.

Egy másik haverom fogyatékos gyerekekkel foglalkozó intézményben dolgozott, hívott, hogy vállaljak ott munkát. Megpróbáltam, mert nem találtam mást: középsúlyos fogyatékkal élő gyerekekhez kerültem a Bárczy Gusztáv iskolába. Nagyon más gyerekanyag fogadott – akkor még nem volt tere az integrációnak. Délutánosként kezdtem, különböző foglalkozásokat tartottam a gyerekeknek. Megfigyeltem, mennyire fogékonyak a zenére és a művészetekre, úgyhogy kapóra jöttem nekik. Nem volt könnyű időszak – nem volt gyógypedagógiai képzettségem, szép lassan tanultam bele. Itt ismerkedtem meg a párommal, akivel jelenleg is együtt élünk, lett egy nevelt lányom.

Közben aktuális munkákkal kerestek meg, rajzfilmstúdióknak dolgoztam be, hol többet, hol kevesebbet. A munkahelyem anyagi támogatásával estin elvégeztem a gyógypedagógiai főiskolát. Örültem, hogy képzett gyógypedagógus lettem.

Párhuzamosan rajzfilmmeztem – ebből az időszakból komolyabb munkám a "Macskafogó 2"-ben volt. A rajzfilmstúdió világa álomszerű volt számomra; próbáltam benne maradni, de nem lehetett az átalakulások, megszűnések miatt. Később némi külföldi bér munkát hoztak be, most is ez a jellemző. Szerencsére vannak újra kisebb hazai műhelyek is, akik díjakat nyernek magyar animációkkal. Általában háttereket rajzoltam vagy festettem a rajzfilmekhez – a helyszíneket kellett megformáznom. Aztán át kellett állni számítógépes, digitális festésre. Villámgyorsan kellett ezt az újdonságot megtanulni a technika fejlődésével. Ebbe is beletanultam, pedig a középiskolában nem volt lehetőségünk elmélyedni a számítástechnikában, hisz érettségi körül jártunk, mikor bejött hazánkba a számítógép. Jó lépés volt, hogy beleugrottam a számítógép kezelősdibe – ebből lettek aztán a munkáim. Ment a gyógypedagógia is, de rajzfilm stúdióba bekerülni... az volt az igazi!

Jött a 3D technológia - ismerősökön keresztül ezt is elkezdtem megtanulni, fokról-fokra, munka mellett. Akár fizettek érte, akár nem, a fejlődésem kedvéért elvállaltam a felkéréseket. Aztán összefutottam egy ismerősöm ismerősével, aki történész és 3D-ben rekonstruál várakat. Akkor épp a Kanizsa várat készítették – gondoltam, kezdjük el, hátha lesz belőle valami. Nagyon sokat kellett dolgozni rajta, de sokat is tanultam. Az önkormányzatnál próbáltam vele valamit kezdeni, de nem sikerült. Pár év eltelt...



Kanizsa vár

Fotó: mult-kor.hu

Menet közben felfedeztünk egy nagy céget a Pazirik Kft-t, ahol jelenleg is dolgozom. Az alapítója régész szakon végzett. A cég neve egy szkíta lelőhely.

Amikor a fenti cég munkatársakat keresett, elküldtem a jelentkezésem és a kanizsai munkám. Személyes találkozóra hívtak, felvettek Pécsre. Átmenetileg Pécsre költöztem, a párom maradt Budapesten – megköszönhetem neki, hogy ilyen rugalmasan állt hozzá – nem volt egyszerű. Most már Budapestről, neten dolgozom. Ha egy régészeti feltárásnál találnak leleteket, próbálják összerakni, elképzelni hogyan nézhetett ki, milyen volt az élet akkoriban, mi pedig megcsináljuk a 3D-s képét. Várakat, templomokat rekonstruálunk így. Ez a munka maximálisan megfelel a művészet és történelem találkozásának, egyikről sem kell lemondanom.

Kérdésemre megtudom, hogy Norbertnek kiállításai is voltak fotósként. 2010-ben a XVIII. kerületben a Kondor Béla Közösségi Házban, amit a MOHA Egyesület szervezett. Ugyanebben az évben Gyarmati András barátjával Szombathelyen a MMIK Médium Galériában.

2012-ben a Magyar Dal Napján a Néprajzi Múzeumban láthattuk Szabó Norbert fotóit. A fővárosi Pedagógiai Intézetben, Mozsgón és Szigetváron a Vigadóban is gyönyörködhettünk Norbert munkáiban.

Kérdezem, mit ad számára a jelenlegi munkája, amiről hatalmas lelkesedéssel beszél.

Hasonló emberekkel dolgozhatok együtt, egységebb az érdeklődési területünk – nekem mindig fontos maradt a történelmi érdeklődés, mint ahogy a kollégáimnak is az. A művészet segít megérteni a világot és ízlést formál - ez a két dolog itt találkozik, ráadásul fontos funkciója van: sok történelmi hely van hazánkban, ahol mára csak romokat találunk, nem kapunk segítséget ahhoz, hogy átéljük, befogadjuk a látványt. Ezt adja a 3D technika; maximálisan beleélhetjük magunkat a múltbéli viszonyokba,

a folyamatokba, amik anno zajlottak. Megérthetjük egy-egy épület átalakulását, megérezhetjük milyen lehetett az élet akkoriban. Nekem ez fontos! Egyre több helyen van 3D-s megjelenítési lehetőség - Tableteken, okostelefonokon – a zsebünkben hordhatunk egy korszakot!

Nem utolsó, hogy jó csapatban, jó hangulatban lehet jól dolgozni. A fentiekről sokat beszélgetünk a munkatársaimmal. Élhető, lendületet adó, fogyasztatóbbá teszi a történelmet.



Dobogókő



Gaja patak

Készíthetnék videojátékokat, harci játékokat is, de számomra ez nem út, soha nem volt szimpatikus. A 3D-s technikával olyan eszközt adunk az érdeklődők kezébe, ami csak pozitív, nincsenek káros mellékhatásai. Hisz a tanulásban a vizualizáció a legfontosabb, nagyon sok információt lehet ezen az úton befogadni.

Ezt csak megerősíteni tudom - a fiunk imádja animációkon keresztül tanulni a történelmet, pedig az iskolában még nem tartanak ennél a tantágyról. Rengeteg kérdést tesz fel, összefüggéseket ért meg a 3D-ben látható információk kapcsán.

Bóni Tünde



Ősz Dobogókő



Dunakanyar

AMI A TÖRTÉNELEMKÖNYVBŐL KIMARADT

A székeleyekkel ígértem, hogy folytatom, pontot téve a témára, ami azért a világháború „Székely hadtest”-éig párszor említésre kerül.

A múltkori számban írtam, hogy a legenda és az egyik-másik krónika szerint Csaba királyfi népe. Ez annál is inkább elfogadható, hisz Attila birodalmához tartozott, vagy közvetlen szomszédos területről beszélünk. Nem bonyolódok bele, csak megemlítem: a szarmata, szkíta, avar, majd magyar és székely népség is uralja időszakonként a Kárpát-medencét. László Gyula kettős honfoglalás elméletére elég gondolnunk, de vannak, akik régészeti kulturális alapon bizonyítják, ezen kívül génvizsgálatokkal (magyar, japán) igazolják jelenlétüket több ezer évre. Mintha Kárpát-medence, az ázsiai Tárim-medence, India, Kína északi széle közt egy folyamatos, talán éghajlat, talán népségek szövetsége-elenségeskedése közti folyamatos vándorlás lett volna. Ez igaz a magyar népességre is, de kanyarodjunk vissza a székeleyekhez. Nem hanyagolható el a székeleyek származástudata sem. Egy nép legendáiban is él az emlékezete. Lehet, hogy sokkal jobbak, mint az írás. (Afrikai egyszerű néger 8-10 nemzedékre visszamenőleg ismeri családját, pedig nem írnak).

A székely mesékben, népdalokban is rengeteg a forrás. Van azonban más elmélet is, éppen a pécsi Szöllősi tollából. Szerinte Nagy Károly határőröiből lettek. Nagy Károly a mai Őrségben (örvidék) alkalmazta őket, úgymond határőrszolgálatra a keleti végek felől. Az Avar birodalom megszállása (beolvasztása, kincseinek elrablása) után a székeleyeket (vagy ki tudja, hogy nevezték akkor őket) áttelepítik a mostani területre, szintén kelet felől védeni a határt ami kitolódott, a mai gyimesi, moldvai területig.

A székely határőrizet az Árpád vezér vezette honfoglalóknak vagy korábban a hunoknak is jól jött egy évszázadok óta határőrizettel foglalkozó népesség felhasználásával.

A későbbi királyoknál is adómentességet élveztek, szolgálatuk fejében. Egy adójuk volt: amikor a királynak fia született, adott mennyiségű ökröt sütöttek a számára. Ne képzelje senki, hogy tömegével forgatták a nyársat, hanem a királyi sütő-pecsétet sütötték az állatokba. Ettől kezdve a királyé volt, de továbbra is a gazdánál maradt, csak rendkívüli esetben hajtották el. Másik kötelezettségük volt: évente megjelenni a feljebbvalók előtt teljes fegyverben lóval, megszabott számú dárdával, íjjal, nyílvesszővel, szablyával. stb.

A székeleyek két lakhelye (Örvidék, Székelyföld) mellett több tényező is szólhat. (Volt szerencsém mindkettőt legalább részben látogatni.) Az

építészet nagyon hasonló, mind a településszerkezetet, mind az épületet illetően. A településszerkezet úgynevezett „szeres”, ami azt jelenti, nincsenek kijelölt utcák. A házak látszólag össze-vissza épülnek, és a falu középpontjában található templommal, bolttal, iskolával, a mai szóval, a közigazgatási intézmény épületével és a kocsmával, szekérút vagy gyalogút köti össze. Kárpát-hazában máshol is vannak ilyen falvak, de a mai napig az Őrségben és Székelyföldön sokkal nagyobb arányban. Az Őrségben nagyon szép példáját láthatjuk Rábafehértől pár tíz kilométerre Apátistvánfalva, Kétvölgy és környékén a néhány kelta utód vend népességű faluban is.

Székelyföldi példa lehet Varság falu, amiről a székeleyek azt tartják, hogy a maga 8000 lakosával akkora, mint Pest. Itt a házak elhelyezkedését sok kis patakmeder is megszabja. Egyszer eltévedtem, és egyszer csak a falu vége körül egy kereszteződésbe táblát látok: Centrum 8 km. Ez Pesten szerintem a körüttől (Emkétől) az Őrs vezér tér. Talán valamikor (meg már részben írtam), helye lesz az újságunkban bővebben írni a magyar építészetéről, bár egyszer már érintettem. Most csak annyit: a látszólagos rendetlenségben a házak kelet vagy délkeleti tájolásúak, a belső birtok közepén vagy kiemelkedő pontján épülnek. A fő építőanyag a helyben található fa. A fentieket summázva, és minden nézetnek helyt adva, a székelység kilencedik századra össze tevődik a korai-kései avarokból, hun néptörzsekből, tehát nem kizárt Attila fia, Csaba királyfi szerepe, de olvasztgattak be a maguk népébe kis lélekszámú bolgárt, morvát, vendet is. Sőt, ha igaz, hogy egy részüket Nagy Károly idejében telepítették, akkor nyomokban az ő népe is alkotó népesség. Az előző mondataim alapján székely barátaim megköveznének. Több ezer oldalt kellene olvasni, köztük korabelit, hogy még tisztábban lásson az ember. Egy biztos, már jó ideje a székely egységes nép, egységesebb, mint a zsidó. Székelynek csak születni lehet, Székely anyától, apától. Nem elhatározás vagy vállalkozás kérdése. A magyarság inkább vállalkozás, mint sem a születés dolga, de erről majd később. Ennyit a Székeleyekről.

Árpád népéről és a honfoglalásról már csak a bevezető mondatra van helyem, a következő számban pedig remélem, belefér az egész honfoglalás. A téveszmékkel szemben a honfoglalás nem egy besenyők által üldözött, mindenét hátrahagyó menekülő csürhe Kárpát-medencébe beözönlése volt.

A honfoglalás folyamata a 862-es években vett nagyobb lendületet, majd 892-893-ban még inkább felgyorsultak az események. A tényleges Vereckei-hágón való bejövetel 895-ben történt. Még a Tudományos Akadémia szerint is, de erről is legközelebb.

Győri Sándor

MOZSGÓI MÉNKŰ



Villámlás

A tudatlanok, dilettánsok azt sem tudják mi a villám, a ménkű, az istennyila, keverik, kutyulják a fogalmakat. A régiek után próbáljunk rendet tenni. A villámlás istennyila. Gondoljuk Zeus markába fogott cikk-cakkos nyílhegyű vesszőkre. Ez a villám, ami vihar előtt, mennydörgés előtt felfénylik a horizonton. Az istennyila a villámlás, ami fémbe, vizes területbe csapva, elektromos töltése okán akár az őt vonzó tereptárgy felé elhajolva halálra súlyt elektromosan embert, állatot. Elektromos töltés-különbség levezető pontja tereptárgy - állat, ember - által sül ki, utóbbi esetben tragédiát okozva.

A ménkű – irodalmi nyelven mennykő – nevében határozza meg magát, a képi magyar nyelvben. Mennyből jövő kő. Az égboltból (világúrból) a földre csapódó szilárd részecske (kő). Tucájával kerülnek a föld légkörébe, ahol az űrnél jóval sűrűbb légkörrel „súrlódva” elégnék, és mi hullócsillagnak ismerjük őket rövid életükben. Valamennyien kisebb-nagyobb idegen, tudományos néven – meteoritok. Mennyivel kifejezőbb a mennykő! A kicsik hullócsillagként elégnék, a nagyobbak becsapódnak a földre, az aranyból is keresettebb cikké válva. Az igen nagyok természeti katasztrófát okoznak. Léteznek - vagy nem – még az ufók, amik azonosítatlan repülő testek. Mindenkire rá van bízva mit tart felőlük. Bevallom, én még nem tudtam az elmúlt hatvan évben állást foglalni.

Ennyi unalmas bevezető után: a rövid lényeg. 2016. június 7-én este negyed tíz tájba csukom a kaput. Hirtelen Alsóhegy felől feltűnik egy látszólag kézilabdányi fénypont, látszólag nem magasan. Eltűnik Jedinkán túl. Nem repülőgép turbina lángja, mert semmi hangja. Nem lehetett magasan, mert akkor hosszabb ideig látszott volna, de az egész jelenség talán egy másodperc alatt lezajlott, olyan fényes volt, mintha pár méterre ívhegesztettek volna. Nagyon fényesnek látszott, pedig még nem volt teljes sötétség. Ha az ember szeme csalatkozik, akkor sem lehetett messzebb, mint Almáskeresztúr – Gyűrűfű és magasabban sem egy-két kilométernél a látszólagos pálya és a dombok takarása miatt. A két szőlőhegy között repült át a falu felett. Szerintem valahol Almamellék – Sásd – Bőszénfa környékén csapódhatott be.

Nyitom vissza a kaput, a Bögrénél lesznek fiatalok, talán látták?

- Sanyi bá, cigit töltöttünk, a franc nézte az eget.

Bemegyek a pulthoz

- Sanyi bácsi mindjárt zárok.
- Nem leszek maradós, csak szemtanút kerestem, de a fiúk, nem látták a fényes holmit az égen.
- Én láttam, kint voltam elszívni egy cigarettát, én ilyen nagy fényeset még nem láttam az égen.
- Ezt bárkinek tanúsítja?
- Hát persze, láttam!
- Akkor jó, valaki még tanúsítja, mert ha elmesélem vagy megírom, lehet több „jóindulatú” aki azt mondja: a Győri a sokadik pohár után ufót látott. Maga tudja, kevesebbet iszom mint azelőtt, de azt nem tudja, hogy sok emberöltőnként van ennyire közel a földhöz a Mars, talán az hozta magával a sok égi darabkát.

Egyet szinte biztosan tudok, mi ilyet még egyszer nem látunk!

2016. június 7-én éjjel

Győri Sándor



SZENTMISE REND

Augusztus 20. szombat 17.00 óra

Augusztus 27. szombat 17.00 óra

Szeptember 3. szombat 17.00 óra

Szeptember 10. szombat 17.00 óra

Az élet felülírja a terveket



Néhány hete olyan élethelyzetbe kerültem, hogy elgondolkodtam miképpen legyen tovább.

Szeretem a megszokott életem, a kiegyensúlyozott biztonságot, mint a munkában, mint a magánéletemben. A változás és az életkörülmények átalakulása részemről, valószínűleg a párom részéről is, új helyzetet teremtett. Átértékeljük a dolgokat, megvittattuk a mellette és ellene szóló érveket, és döntöttünk. Néhány alkalommal visszakoztam és próbáltam visszacsinálni ezt az egészet, de aztán józan eszemre hallgattam, és nem a szívemre. Adódott egy lehetőség és ő élt vele. Gondolta, ez az utolsó esélye változtatni és belevágni egy új helyzetbe, más munkahelyen (ami innen 200 km-re van) bizonyítani, próbára tenni magát.

Az volt az ok, hogy befásult abba, amit csinált, nem volt már kihívás, egyszóval nem érezte jól magát a korábbi munkahelyen. Nem volt jogom az útjába állni, ezért bátorítottam, majd csak megoldjuk

valahogy. Mintha a sors is azt akarta volna, néhány héten belül elintőződtek a dolgai, és irány az ismeretlen, az új. Berendezkedtem „egy olyan életre ahol, csak magadra számíts, oldd meg a felmerülő problémákat (amit eddig ő csinált), ne halj bele mindennap egy kicsit a hiányába” életre.

Már eltelt néhány hét és vannak jobb és rosszabb napok, attól függően, hogy mit tol elém az élet. Nem úgy alakulnak a hétvégék, ahogy terveztük, de kezdem megszokni és elfogadom, hogy csak kéthetente látjuk egymást. Mondogatom magamnak, erős vagy, talpraesett, minden rendben lesz, csak az este ne lenne, amikor a gondolatok uralják az ember agyát. Persze számíthatok a családomra és a barátaimra is, de ez nem ugyanaz. Hiányzik a biztonság, amit mindig éreztem mögöttem. Nélküle fél ember vagyok.

Nincs kivel beszélgetni a mindennapi dolgokról, megvitatni egy-egy problémát, sőt egy kicsit összekapni valami banális dolgon. Az élet felülírta a terveinket alaposan. Én már sokszor éltem egyedül, gyerekekkel társ nélkül, úgyhogy van fogalmam róla milyen, de az egy másik élethelyzetből adódott, nem volt választásom (meghalt a párom). Most volt választási lehetőség és én döntöttem, remélem nem bánom meg soha. Van egy mondás, ha egy ajtó becsukódik, kinyílik egy másik, én hiszek benne. Hiszem, hogy győztesen kerülünk ki mindketten és majd nevetve mesélünk róla öregkorunkban.

Úgy legyen!

Bege Amália

Mesél a Krónika



Rovatunk szerkesztésekor Feri bácsi írásait, összegyűjtött dokumentumait, képeit hívjuk segítségül. Kérjük, csemegézzenek velünk!

35 évvel ezelőtt augusztusban

1981. augusztus 03.

Hajnali 5 órakor enyhe földrengés volt érezhető. Krónikaíró lakásában megállt a falióra.

ANTIK TÜKÖR

Mozsgó.

Mozsgó. A szigetvári vasút mentén fekvő magyar kisközség, körjegyzőséggel. Házainak száma 230, lakosaié 1324, akik róm. kath. vallásúak. Postája helyben van, távírója és vasúti állomása Mozsgó-Szulimán. A XV. században Baranya vármegyéhez számították. 1499-ben *Szentgáli* László fia, Gergely, valamint testvérei itteni birtokaikat Török Imrének adták el. 1626-27-ben *Balogh* János volt a földesura. A pannonthalmi főapátság 1660. évi dézsmaváltságjegyzéke szerint is Balogh András jószágga volt. 1715-33-ban puszta és részben a gróf *Batthyány* családé volt. 1766-ban már önálló jobbágyközség, melynek herczeg Batthyány Károly volt a földesura, 1776-ban pedig gróf Batthyány Ti-vadar. 1848-ig gróf Batthyány Kázmér bírta, de, itteni birtokai elkoboztatván, azokat 1850-ben a *Biedermann* család vásárolta meg. Jelenleg Turonyi Biedermann Ottó örököseinek és *Nádosy* Eleknek van itt nagyobb birtoka. A községbeli szép kastélyt 1896-ban a Biedermann család építtette, felhasználva hozzá egy régi uradalmi tisztilakot is. Van itt sok remek Vieux Saxe, Sčvresi és Alt-Wien porcellán, sok régi fegyver, nagyértékű gobelinek, gyönyörű értékes, régi bútorok, különösen a hálószoba bútorai, azokra művésziileg aplikált, eredeti, régi rézmetszetekkel stb. A kastélynak saját villamostelepe van. Parkjában áll a szép családi sírbolt.



Mozsgó. - Özv. Biedermann Ottóné kastélya.

1817 máj. 2-án a helység országos vásárok tartására nyert szabadalmat. Idetartozik *Szent-Miklós*-puszta, mely eredetileg a *Győr*-nemzetség jószágga volt. Az 1346. évi nemzetségi osztálykor *Dersfi* Péteré lett. A pannonthalmi főapátság 1660. évi tizedjegyzékében *Balogh* András jószágaként szerepel. 1726-ban a Batthyány család birtoka. Azóta Mozsgó sorsában osztozott. A községhez tartoznak még: a Jedinkaihegy és a Mozsgói-szőlőhegy nevű lakott helyek. *Mozsgótól* észak felé feküdt *Tötös*-földe, melyet a *Szák*-nembeli *Nagylábú* Pál még II. Géza (1141-1161) királytól nyert adományul, de e birtokot fiúgyermeké hiányában utóbb a szenttrinitási és az ökörmindszenti monostoroknak adta.

Forrás: Csánki Dezső dr. (szerk.): Magyarország vármegyéi és városai. Somogy vármegye. Bp.: Országos Monografia Társaság, 1914.

P. É.

MOZSGÓ 2016. AUGUSZTUS



Fotó: Balogh Bea



Fotó: Kántor Éva

SPORTPERCEK

A sportegyesület 2015-ös évváró eseményén Horváth István, a felnőtt férfi csapat edzője lemondott. Most az új edzővel beszélgetek, Pfeiffer Bencével.

Mikor kezdte el focizni?

Általános iskola második osztályában kezdtem el futballozni, akkor még Balatonbogláron, 19 éve. Balatonboglári évek után kerültem Kaposvárra középiskolába és futballoztam a Rákóczinál 6 évet. Rövid balatonlellel kitérő után igazoltam Balatonboglárra, és onnan két év után tavaly nyáron ide Mozsgóra igazoltam.

Mit jelent számodra a foci?



Jobbra Pfeiffer Bence

Ezt nehéz megfogalmazni, igazából mindent (ennek a feleségem nem biztos, hogy örülni fog), ez az életem. Ha a tévében futballt nézek, ha kint vagyok a pályán, már alig várom, hogy elkezdődjön, ha meccs, ha edzés, bármelyik, úgyhogy tényleg mindent.

Hogy kerültél Mozsgóra?

Mozsgóra úgy kerültem, hogy itt élek Kétújfaluban lassan két éve. Nagyon megterhelő volt, hogy innen kellett utaznom Balatonboglárra. Az egyik ismerősöm szólt erről a csapatról, hogy fiatalok vannak, jó a közeg, jók a körülmények, a pálya. Így felkerestük Horváth Pistát az akkori edzőt, ő szívesen fogadott, így kerültem tavaly ide Mozsgóra.

Mit jelent, hogy MLSZ Grassroot „C” labdarúgói végzettséged van?

Az MLSZ-nek vannak különböző fokozatai és csak a labdarúgó edzőknél vannak különböző szintek. A

„c” a legalsó szint, az első ez azt jelenti, hogy ezzel utánpótlás akadémiákon lehetek U14-es korosztályig edző, valamint megye II. csapatig felnőtt szinten edző. A futball edzőket is berangsorolják, továbbképzéseken és tanfolyamokon lehet az egyre nagyobb fokozatokat megszerezni.

Szeretnél még tovább menni?

Igen, mindenképpen legalább az „a” licenszig szeretnék eljutni.

Focistának vagy inkább edzőnek tartod magad?

Inkább focistának érzem még magam a koromnál fogva, mivel még csak 26 éves leszek, bár 4 és fél éve edzősködöm. Kaposváron a Bene Ferenc Labdarúgó Akadémián jött egy lehetőség 4 évvel ezelőtt, 7 évestől a 11 éves korig foglalkoztam utánpótlásban gyerekekkel. Januárban adódott a lehetőség, hogy felnőttekkel dolgozhassak. Nekem ez még nagyon új, nagyon idegen, de kezdem megszokni, és nagyon élvezem.

Nagy a különbség a fiatal és a mostani játékosok között?

Óriási nagy a különbség. Mindegyiknek megvannak az előnyei meg a hátrányai. Megye II. szintről beszélünk, itt az edző nehezen tud készülni egy edzésre, egy mérkőzésre. A gyerekeknél voltak 14-16-an, abból max 1-2 hiányzott, tehát tudtam kalkulálni a létszámmal. A felnőtteknél főleg a megye II. osztályban ez nagyon változó. Van, hogy készülök egy edzésre és ott derül ki, hogy teljesen mást kell csinálni, mert éppen nem vagyunk annyian.

Tavaszi idénytől vetted át a csapatot, hogy ítéled meg milyenek a játékosok, a csapatmunka?

Egy nagyon jó csapatot vettem át, ez a Pistának az érdeme. Az őszi csapat nagyon jól fel volt készítve. Mikor átvettem őket, egy nagyon kemény téli felkészülésen voltunk túl: futások, lépcsőzések, különböző súlyozások, amik a futballhoz kapcsolódnak, ezt a néző nem látja. A felkészülés második részének volt egy taktikai része, inkább a labdás edzéseken volt a hangsúly. Én úgy gondolom, ennek az eredménye félig jött ki tavasszal. Nagyon felemás érzéseim vannak. Ha azt nézzük, hogy a 7. helyen zártunk, a vezetőség megítélése az, hogy ez egy jó eredmény, de én tudom, hogy ebben a csapatban sokkal több van. Úgy gondolom, hogy a játékosok 80-90%-a nem ebbe az osztályba való, hanem egy osztállyal feljebb is simán megállná a helyét. Nekem hiányérzetem van, de maga a csapat összetétele és az alapanyag nagyon jó. Sajnos a tavasz második felében az edzés látogatottság már nem olyan volt, mint télen, vagy mint a tavasz első felében, és ez meg is látszott a csapaton. Nagyon sok olyan mérkőzésünk volt, amikor győztes állásból döntetlen

lett vagy éppen kikaptunk. De igazából a 7. hellyel részben elégedett vagyok.

Mivel lennél elégedett az őszi szezonban?

Ha minden edzésen legalább 10-12 játékos itt tudna lenni. Olyan jó képességű a csapat, hogy heti két edzéssel, ott tud lenni az első négy csapat között. A másik csapat edzői mondták, hogy ez a csapat ilyen képességekkel, sokkal előrébb is végezhetne. Én ettől a szezontól is csak azt tudom mondani, hogy az első négybe várnám őket. Nyilván ez nagyon sok mindentől függ, – hogy hogyan tudjuk megerősíteni a csapatot, illetve hogy edzésen milyen létszámban tudunk részt venni.

Mit vársz a leigazolásoktól? Lesz olyan, aki elmegy?

Egy biztos távozonk van, Szabó Gergő Németországba folytatja a labdarúgó pályafutását, ő egy meghatározó embere volt Mozsgónak, mindenképpen hiányozni fog. Igazolni 5-6 játékost szeretnénk, több kiszemeltünk van, de ha ezekből ötöt sikerülne leigazolni hozzánk, úgy gondolom, hogy minőségben erősödni tudnánk.

Most hétvégén (július 23.) Kadarkúttal játszottok. Utána?

Szombaton itthon, Kadarkút ellen. Július 30-án mi megyünk Kadarkútra, ott egy négy csapatos tornán fogunk részt venni. Majd utána következő héten nem terveztünk edző mérkőzést, akkor egy kicsit a fizikális részre fogunk rámenni. Augusztus 10-én játszunk Kétújfaluval egy felkészülési mérkőzést. Ezt követő állomás Fonyód, ahova mi utaznánk el edzőmérkőzést játszani, de ennek a pontos időpontja még nincs meg.

Kovács Zsolt polgármester úr tervei között szerepel egy műfüves pálya?

Annak nagyon örülnénk, ha lenne itt egy kis műfüves pálya, ugyanis a téli felkészülést mi Szigetváron csináltuk végig az ottani pályán. Ha azt nézzük, hogy moszgói játékosok a csapatban csak hárman vannak, akkor szerencsésebb volt a Szigetvár, de a csapatnak Mozsgón kéne a felkészülést végrehajtania. Nagyon szeretnénk, ha elkészülne. Én úgy gondolom, hogy ez a megye II. legszebb pályája, mind a környezetet, mind a pálya minőségét tekintve.

Játszottatok a Baranya Megye Kupán?

Tavaly augusztusban indult a sorozat, ez egy folyamatos kieséses játék, ha az első fordulóban kikapnál, akkor kiestél. Az első két fordulóban szerencsénk volt, mert az ellenfél nem állt ki ellenünk, így automatikusan mi jutottunk tovább. De a sors ezt visszaadta, mert a következő két csapat a megye I-ből került ki a sorsoláson. Az egyik Szigetvár volt hazai pályán, 2-0 végeredménnyel sikerült legyőzni,

– már az új megerősített Szigetvárt. Illetve egy nagyon jó megye I. csapat Bóly, akivel itthon 1-1-re végeztünk, és mivel mi vagyunk az alacsonyabb osztályú csapat, így döntetlen esetén mi jutottunk tovább. Bent voltunk a legjobb hat csapat között: Szászvár, Pécs, Lovászhetyén, Kővágószőlős, Mozsgó és a Sellye megye I. csapatok, illetve Kővágószőlős, akik megye IV-esek. Fortuna mellénk állt, mert megkaptuk Kővágószőlőst megye négyesként, aztán ez balul sült el, mert 2-2 végeztünk és így ők jutottak be a legjobb három csapat közé. Ha azt nézzük, hogy kb. 30-40 csapatból bejutottunk a legjobb hatba, az nagyon szép eredmény.

Meddig szeretnél még itt maradni Mozsgón?

Jövőben is futball edzőként szeretnék dolgozni. Az hogy nekem ilyen fiatalon jött ez a lehetőség, hogy felnőtt csapattal dolgozhatok, erre én nem gondoltam, ez nekem egy nagyon jó tanulási lehetőség. Mindenkit meghallgatok, mindenkinek kikérem a véleményét, nem egyedül döntök semmiben. Van két segítőm, Varga Tamás és Szili László, velük sok mindent megbeszélék. Nincs az, hogy én jövőre vagy két év múlva éppen máshol szeretnék edzősködni, itt nagyon jól érzem magam, amíg lehetőségem van, szeretnék maradni.

Mondtad, hogy fiatal vagy, a csapat összetétele korosztály tekintetében vegyes. Hogy jössz ki velük?

A legidősebb játékosunk Benkő István, remélem nem fog megharagudni, 38 éves, ő úgymond a rangidős. Elég fontos szerep hárul rá, mert mindig mondja, hogy minimális játékidőt kér a kora miatt, de a rutinja és a tudása miatt mindig szükségünk van rá. Én azt gondolom, hogy a játékostársak elfogadtak, nagyon jól kijövek velük, interaktív az egész, mindent megbeszélünk.

Mondtad a leigazolásokat. Nekünk van egy U19-es csapatunk is. Onnan várható, hogy valaki felkerül hozzátok?

Amikor télen átvettem a csapatot, volt egy kérésem Zsoltihoz és az akkori ifi edzőhöz, hogy szeretném, az ifiből azokat a játékosokat, akik tehetségesebbek vagy a koruknál fogva versenyezhetnek a felnőtt csapatban, szívesen látnám őket edzésen. Ez a téli időszakban ment is egy pár hétig, majd ennek valamiért vége szakadt. Tavaszi szezonban volt egy-két forduló, mikor szerettem volna egy-két játékost felhozni, ők megígérték, hogy eljönnek, de nem jöttek el. Remélem az idei évben erre is több energiát tudunk fordítani.

Kívánom, hogy a kitűzött célok megvalósuljanak!

2016. július

Kántor Éva



Bakonyi Nagypályás Labdarúgó Emléktorna

2016. július 30.

Mozsgó focicsapata részt vett a Kadarkúton megrendezett Bakonyi Nagypályás Labdarúgó Emléktornán.

Első mérkőzést Homokszentgyörgy ellen játszott Mozsgó csapata. Mozsgó nyert 6-0-ra.

Góllövők: Horváth Benjamin (3), Chalupa Dávid (1), Zsebe Attila (1) Déri Attila (1).

Mozsgó továbbjutott a következő fordulóba.

A döntőt egy Horvátországi csapat ellen játszották ahol 2-1-re kikapott Mozsgó csapata.

Góllövőnk: Horváth Benjamin.

Bakonyi Nagypályás Labdarúgó Emléktorna gólkirálya Horváth Benjamin lett. Gratulálunk.



Baranya megyei II. osztály férfi felnőtt bajnokság 2016/2017. évad őszi fordulói

Augusztusi mérkőzések

1. forduló 2016. 08. 21. (vasárnap) 17:30
Mozsgó – Szentlőrinc
2. forduló 2016. 08. 27. (szombat) 17:30
Hosszúhetény – Mozsgó

Szeptemberi mérkőzések

3. forduló 2016. 09. 04. (vasárnap) 17:00
Mozsgó – Szentlőrinc
4. forduló 2016. 09. 10. (szombat) 16:30
Mozsgó – Palotabozsok
5. forduló 2016. 09. 18. (vasárnap) 16:00
Kétújfalu – Mozsgó

Kántor Éva

MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.;

Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.;

Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva,

Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590

E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com

ISSN 2062-35, online ISSN 2062-7254

Felelős kiadó: Kovács Zsolt polgármester;

Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva;

Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi;